

Oude Kerk te Borne, 5-3-2023, Ds. Siebe H. Hiemstra

- orgel/pianospel

- welkom, aansteken Paaskaars

- intochtlied: 27 vers 4

- groet en bemoediging

- drempelgebed:

God, in alle drukte en stress van deze tijd,
geef dat er voor ons plekjes zijn om óp te ademen, om bemoedigd te worden,
plekjes waar we voelen dat U dichtbij bent, dat U ons ziet en hoort,
laat vanmorgen deze oude kerk zo'n plek zijn,
laat dit uur zo'n plek zijn. AMEN

- vervolg intochtlied: 27 vers 7

- Kyrië-gebed:

God van ontferming,

wij bidden voor Oekraïne, die vreselijke oorlog die nu al meer dan een jaar duurt,
met zoveel doden, gewonden, en mensen van huis en haard verdreven...

Heer, ontferm U!

God van ontferming,

wij bidden ook voor de aardbevingsgebieden in Turkije en Syrië, waar zoveel kapot
is, zoveel pijn, en zo weinig hulp... Christus, ontferm U!

God van ontferming,

wij bidden voor alle mensen zonder stem, de vluchtelingen, asielzoekers,
arbeidsmigranten, daklozen ... help mensen straks bij de stembus ook aan hen te
denken. Heer, ontferm U. AMEN

- gebed om Verlichting met de Heilige Geest:

Trouwe God, wij bidden om Uw Geest bij het lezen en het luisteren

bij het uitleggen en begrijpen van de woorden uit Uw boek.

Help ons Uw woorden ook te doen, dit uur en alle dagen, tot Uw grote dag. AMEN

- project kindernevendienst: "Verander je mee?"

Wij zijn op weg, kom mee en sluit je aan.

Met de verhalen van het goede leven
zal God ons hoop en licht en liefde geven.

Vier met ons mee dat alles anders kan.

Kom als je blij bent, kom met je verdriet.

Kom met geluk en kom ook met je vragen.

God wijst de weg in deze veertig dagen.

Open je ogen, zorg dat jij het ziet.

- 1^e bijbellezing: Exodus 24: 12-18, lector Siewert Steenwijk

Vanmorgen gaat het in de bijbellezingen over topervaringen.

Beide bijbelgedeelten spelen zich af op een bergtop:

op de berg Sinai, en op de berg Tabor in Galilea.

- we zingen Lied 540

- foto's:

In 1996 heb ik mijn 3 maanden studieverlof gebruikt om een fietspelgrimage te maken naar Jeruzalem. Ik was toen predikant in Beerta-Finsterwolde-Nieuweschans. De predikant die daar in de oorlog stond, ds Ader, was in 1936 naar Jeruzalem gefietst.

Ik heb zijn route, 60j later, min of meer gevolgd door Duitsland, Polen, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Turkije, Syrië en Jordanië. - (Ook door het gebied waar nu die vreselijke aardbeving was.) Ik was in 2 maanden in Jeruzalem en had toen nog een maand om het land van de bijbel te bekijken.

Zo kwam ik ook in Galilea en wilde ik natuurlijk ook de Tabor beklimmen, de berg van de verheerlijking.

- de berg in de verte, 600 m hoog

Ik had al gebeld met het klooster er bovenop voor een slaapplek.

Het was een heel steile klim, een grindweggetje naar boven, zo steil dat ik met de fiets moest lopen. Hevig zwetend en doodmoe kwam ik tenslotte boven.

Meteen was daar een kwaai man, die me toebloefte dat ik een lange broek moest aandoen.

Merkwaardig - God heeft de mensen zo prachtig gemaakt,

maar veel kerken willen dat je alles bedekt met kleren...

- het uitzicht van de top van de berg op Galileïsche dorpjes

Een prachtig uitzicht van bovenaf, je ziet allemaal galileïsche dorpjes, waar Jezus met zijn leerlingen door trok...

- de Orthodoxe kerk boven op de Tabor

- de Franciscaanse kerk op de Tabor (met de bloeiende struiken ervoor)

Bij het Franciscaner convent vraag ik om een slaapplek. Men kijkt moeilijk. De prior, de father sliep, middagdutje, ik moest eerst maar een uurtje in de kerk gaan bidden en dan terugkomen. Dus ik eerst naar de grote kerk, voorin centraal de zegenende verheerlijkte Christus, de zijkapellen gewijd aan Mozes en aan Elia.

Na een uur ga ik terug naar het convent. Ik moet eerst maar even gaan zitten. Na een half uur komt het antwoord op mijn vraag. "Nee, het is niet mogelijk hier te overnachten."

Nu word ik nijdig. Heb ik me helemaal met m'n zware fiets omhoog geworsteld...

Bij de entree staat een groot bord "alleen overnachtingen voor echte pelgrims".

Ben ik dat dan niet? 5000 km gefietst!

Ik laat een aanbevelingsbrief zien van de secretaris-generaal van de Ned. Herv. Kerk.

Maar de vrouw die me te woord staat, kan maar gebrekkig Engels. Ik moet maar naar broeder Theo, die is in de kerk. Dus ik weer naar de kerk, geen broeder Theo te vinden, dan doorzoek ik alle bijgebouwen tot ik hem tenslotte vind.

Broeder Theo kijkt ook bedenkelijk, maar belooft me een goed woordje voor me te doen bij de abdis. Ik moet zo lang maar in de kerk blijven bidden, hij zal zijn best doen.

Na een half uur komt hij terug met het bericht dat het is geregeld.

Hij brengt me in een grote hal, waar in het midden een tafel staat, daar legt hij een matras op, mijn bed.

Nu dat allemaal is geregeld, kan ik ontspannen genieten van het uitzicht.

- nog een foto van het fantastische uitzicht

Ik heb brood bij me. Ik ga nog naar het avondgebed in de kerk. Er wonen hier 3 broeders en 4 zusters en 2 jonge vrouwen, novicen.

- mijn bed op een tafel in de ontvangsthal

Het slapen is de tafel is wel wat eng, ik moet er niet afrollen...

De volgende morgen is er een ochtendgebed in de kerk, daarna mag ik blijven ontbijten. Heerlijk. Nu komen er ook fijne gesprekken met de zusters en de abdis.

- 2^e bijbellezing: Lucas 9: 28-36
- we zingen Lied 544
- overweging (intussen op de beamer vergezichten vanaf de Tabor)

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,
"Acht dagen later", zo begint het bijbelgedeelte over de verheerlijking op de berg.

Je zou ook kunnen zeggen: "Op de achtste dag!"

En dan kleurt dat al meteen wat er verder komt, want de achtste dag, dat is de dag van de opstanding.

Vandaag kijken we als het ware al even over de Stille Week heen, voorbij lijden en pijn, voorbij kruis en graf... Even een groots uitzicht, een visioen dat kracht geeft.

Ze gaan de berg op... er komt een top-ervaring!

Als het in de Evangelieën gaat over een berg (denk ook aan de bergrede van Jezus), dan wil dat direct een klik geven naar, een herinnering geven aan die andere berg in de boeken van Mozes: de berg Sinai, waar Mozes van God de 10-geboden kreeg, de leefregels van God. Mozes was daar bij God en schreef de tekst op de stenen platen.

Mozes was 40 dagen en nachten bij de HEER, zonder te eten en te drinken.

De schrijver wil benadrukken: die heilige toewijding van Mozes, daar zo dicht bij God - dan denk je helemaal niet meer aan eten en drinken...

Na 40 dagen komt Mozes weer de berg af naar beneden met de twee stenen platen. Moet je je voorstellen, een oude man, al boven de 100, komt de berg Sinai af lopen met onder zijn armen twee stenen platen, ter grote van grafzerken (maar dan niet met sterfdata, maar met leefregels, regels ten leven).

Het gezicht van Mozes glanst, straalt...

zo sterk zelfs dat de mensen beneden bang worden en op afstand blijven...

Zoals die oude zegenwoorden zeggen: **"De HEER doe zijn aangezicht over u lichten..."** Nou, dat was letterlijk bij Mozes gebeurd, hij straalde helemaal...

Het is natuurlijk allemaal beeldspraak, een wijze van vertellen, omdat wij ons van God geen enkele voorstelling kunnen maken...

Maar het eerste wat God zegt, is: **"Er moet licht komen!"**

En in het N.T. lezen we: **"God is licht, en in Hem is geen spoor van duisternis!"**

Mozes komt net bij God vandaan en loopt als het ware "lichtgevend" rond.

Het deed me denken aan een gemeentelid, een man die al 10 jaar getrouwd was, maar nu toch nog een kind had gekregen. Hij was zo blij, liep als Mozes stralend, haast lichtgevend rond. Het geluk straalde van hem af...

Zo komt Mozes terug van zijn bezoek aan God, en hij heeft een cadeau meegenomen, de twee stenen platen met de leefregels, de 10 geboden.

Jezus ging ook een berg op om daar te bidden.

Bidden op een berg, voor je gevoel misschien een beetje dichterbij God.

Als protestanten zeggen we: God is overal, God hoort je overal, het maakt niet uit waar je bidt... Toch is dat niet helemaal waar.

Niet voor niets is pelgrimeren weer helemaal in - bidden op een bijzondere plek... mensen gaan er wekenlang voor lopen, voor fietsen...

Waarom maakten mensen in de middeleeuwen zulke enorme kathedralen, zoveel geld, zoveel werk, zoveel creativiteit... denk aan de kathedraal van Chartres.

En kijk ook naar deze bijzondere kerk hier in het dorp...

Het gebed vraagt om een bepaalde sfeer, om wijding.

Veel mensen maken ook in hun huis een stilte-hoekje met de foto van een gestorven dierbare, met een bijzondere kaars, licht van God. Een plek in je huis om even stil te zijn, om aan een geliefde gestorvene te denken, om iets te lezen, om te bidden, een inspiratieplek.

Ook Jezus zoekt vaak een bijzondere plek, een stille plek voor zijn gebed.

Hier gaat hij samen met zijn drie naaste leerlingen en vrienden: Petrus, Jacobus en Johannes de berg op om te bidden.

Bezig zijn met je diepste hoop, je sterkste verlangen, je teerste verwachtingen, dat doe je alleen met je meest vertrouwde vrienden...

en zo is het gebeuren daar op de berg alleen met deze drie leerlingen.

Later, bij de wonderbare spijziging is er een hele menigte bij.

En als Jezus op een ezeltje Jeruzalem binnenrijdt, is de hele stad uitgelopen en roept iedereen hem "Hosanna" toe...

De naam Tabor wordt in de bijbel niet genoemd, maar men denkt dat Jezus met zijn drie vrienden die berg op ging. Het is een merkwaardige steile bult, midden in een vlak gebied, die 600 m boven de omgeving uitsteekt.

Van bovenaf heb je een schitterend uitzicht over het vlakke land beneden, al de kleine dorpjes, en bij helder weer kun je in de verte de besneeuwde berg Hermon zien en het meer van Galilea.

Echt een plek voor een piekervaring, voor een religieuze ervaring.

Jezus gaat bidden - de leerlingen vallen in slaap.

Het lijkt al een beetje op als Jezus vlak voor hij gevangen wordt genomen, bidt op de Olijfberg, dan vallen zijn leerlingen ook allemaal in slaap.

Jezus is in diep gebed verzonken

en in de ontmoeting met de Eeuwige verandert de aanblik van zijn gezicht en zijn kleren worden stralend wit...

Het lijkt op dat verhaal van Mozes bij God op de berg, ook Mozes komt stalend de berg af.

En het lijkt op de witte kleren van de mensen in het nieuwe Jeruzalem, de visioenen in het boek Openbaringen.

Hoe moeten we dat nou begrijpen. Jezus ineens heel anders dan we hem kennen, helemaal wit, stralend ...

Ik denk, misschien zoals een vrouw een trui breit, dat is een enorm werk. En halverwege houdt ze de trui even voor zich en probeert zich dan in gedachten voor te stellen hoe mooi de trui straks zal staan als hij helemaal klaar is --- dat geeft moed om snel verder te breien.

De wonderbare broodvermenigvuldiging of de genezing van een zieke, dat zijn van die diezelfde doorkijkjes, visioenen hoe God het bedoeld heeft, hoe het eens zal zijn.

Of, je laat een nieuw huis bouwen, het is nog lang niet klaar, maar als je je ogen half dicht doet kun je je soms in gedachten al even voorstellen hoe het er straks uitziet even in een flits... Even zie je al hoe mooi het straks zal zijn.

Even zien Petrus, Jacobus en Johannes daar Jezus staan, zoals hij één keer zal zijn. Jezus in gesprek met Mozes en Elia. Het duurt maar even, het is maar een moment, maar een moment waarop je jaren kunt teren.

Petrus, altijd meteen de mond open, wil tenten opslaan. Petrus wil dat het zo blijft... Jezus, Mozes, Elia. Petrus wil dat het zo blijft: tenten, hun tenten opslaan bij God. Dat is wat Petrus wil.

Toen Mozes bij God op de berg was, zag hij iets van Gods glorie, en toen kreeg hij de 10-geboden mee en moest weer naar beneden naar de mensen. Mozes moest ermee aan het werk!

Ook Elia was eens bij God op een hoge berg, de Horeb, na een tocht van 40 dagen door de woestijn. Dáár ontmoette Elia de Eeuwige, zag iets van Gods glorie... én moest weer naar beneden, een opdracht van God, een nieuwe taak.

Petrus wil blijven, wil tenten opslaan.... daar boven op de berg bij God.

Maar in de droom van Johannes in het boek Openbaringen gebeurt het net andersom: daar slaat God zijn tent op bij de mensen, op een grasveld midden in het nieuwe Jeruzalem.

Dat is het visioen van Johannes.
Het is net helemaal tegengesteld aan het voorstel van Petrus.
Wij halen dat vaak door elkaar.

In de Heidelbergse Catechismus bijv. gaat het er in de eerste plaats om:
hoe kom ik bij God,
wat moet ik weten, wat moet ik geloven om bij God te kunnen horen... om bij God te kunnen komen?

Ook bij veel liederen gaat het daarom, bij de Johannes de Heer liederen:
Hoe kom ik bij Jezus?
En net zo in allerlei nieuwe vormen van kerk-zijn, en het is allemaal heel vroom...
Net zoals dat aanbod van Petrus, om maar tenten te bouwen daar bij God...
Gezellig dicht bij God
en laat de boel verder maar de boel. "Hier is het goed!" denkt Petrus.

Maar, met dat Petrus begint over die tenten, komt er een wolk.

God manifesteert zich nog in verborgenheid, in een wolk,
in een regenwolk, vruchtbare verborgenheid, maar verborgen...
En uit die verborgenheid klinkt een stem:

"Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar Hem!" 2x

Die Zoon, die is zichtbaar - een mens zoals wij, tussen ons...
die geleefd heeft zoals wij en alle mogelijke fijne dingen
en ook alle mogelijke moeilijke dingen heeft meegemaakt zoals wij.
Die Zoon is zichtbaar, die is dichtbij, die kun je aanraken,
en die heeft mensen aangerakt
een hand op je schouder
een arm om je heen en mensen werden genezen, geheeld!

"Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar Hem!" zegt God.

Luister naar Hem en ga aan de slag, ga maar aan het werk, doe wat je hand vindt om te doen!

Gods plan is niet: een paar tentjes van mensen, van uitverkorenen in de hemel,
maar de tent van God tussen alle mensen op aarde.

God wil bij alle mensen.
Het gaat Hem om heel de schepping, vernieuwd! Een hemel op aarde.

God zegt: **"Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar Hem!"**
Dat is onze opdracht!
Geen tentjes bouwen bij God. Niet enkel in de kerk blijven zitten jubelen,

maar de wereld in, de stad in, mensen opzoeken in hun tenten, en vertellen van het visioen, iets laten zien van het visioen, werken aan het visioen!

Waar mensen iets voor elkaar betekenen, komt al iets van het nieuwe tevoorschijn.

Het belangrijkste van het christelijk geloof is niet dat ik in de hemel kom, maar dat ik het tot een hemel op aarde maak voor de mensen om mij heen.

Het gaat er niet om: Hoe kom ik in de hemel!

Maar het gaat er om: Hoe kan Gods Rijk doorbreken op aarde!

Die verborgen God, in de wolk, zegt:

"Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar Hem!"

Het zijn pijnlijke woorden -

want in plaats van ze te doen, hebben mensen die Zoon doodgemarteld
en zijn dood vervolgens verheerlijkt...

Maar God had een ander antwoord: Hij riep die "uitverkorene" uit het graf in het leven!

Dat wil zeggen:

Zijn woorden blijven geldig, ook voor ons, hier vandaag in Borne. AMEN

- orgel/pianospel

- overlijdensaankondiging Geert Kremer

- dankgebed, voorbeden, stil gebed, Onze Vader

Laten wij God danken en bidden:

Trouwe God,

wij danken U voor uw visioen, waar we soms al even een glimp van mogen zien of voelen. God, geef dat het ons moed geeft om gesterkt aan de slag te gaan, moed om de woorden van uw Zoon te doen.

God, geef ook ons in onze dagen topervaringen

dat even iets van uw verborgenheid wegvalt

en Uw Licht van ons afstraalt.... zoals de maan het zonlicht weerspiegelt.

God, help ons om werkelijk uw leerlingen te zijn,

niet alleen op de berg, niet alleen in de kerk, maar ook in het dorp, in de stad! Dat we er zijn voor wie ons nodig heeft!!

We bidden voor jonge mensen, die hun weg in het leven nog moeten zoeken...

We bidden voor gezinnen, waar het vaak zo heel druk is, zoveel stress, dat er vaak maar weinig tijd overblijft voor dingen die er echt toe doen.

We bidden ook voor ouderen die door ziekte of handicap stapjes terug moeten doen, hun leven opnieuw moeten inrichten - kijken wat nog wel kan...

God, wees bij ieder mens - in elke levensfase...

We bidden ook voor mensen in rouw, in gemis en eenzaamheid...

God, wees nabij met uw warmte.

We denken aan **Geert Kremer**, God neem hem op in uw vrede.

En we bidden voor zijn vrouw Aly en de kinderen. God wees nabij, sterk hen vanmiddag en morgen, als ze afscheid moeten nemen. Laat hen al de fijne herinneringen aan man en vader.

Zo bidden wij ook in stilte ...

Samen zeggen we het gebed van Jezus:

Onze Vader in de hemel

Laat uw Naam geheiligd worden.

Laat uw Koninkrijk komen

En uw wil gedaan worden

Op aarde zoals ook in de hemel.

Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben

Vergeef ons onze schulden

Zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was.

En breng ons niet in beproeving,

Maar red ons uit de greep van het kwaad.

Want aan U behoort het koningschap,

De macht en de majesteit, tot in eeuwigheid. Amen

- inzameling van de gaven

- slotlied 422

- zegen

Toen ik 25j geleden in het klooster op de berg Tabor had overnacht en afscheid nam, wenste de abdis mij toe:

"Dat het licht van de verheerlijking mee ging naar mijn gezin en mijn gemeente."

Zo wens ik ook u allen, dat het licht van de verheerlijking met u meegaat naar uw huis en uw gezin en dat het u mag bemoedigen:

De Heer zegene u en Hij behoede u

De Heer doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig

De Heer verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

- koffie